

Οι μέρες της ξεγνοιασιάς πέρασαν, ο Θησέας αντρώθηκε κι η Αίθρα θυμήθηκε την εντολή του Αιγέα. Πήγε τον γιο της στον βράχο και του εξήγησε. Ο ήρωας δε δυσκολεύτηκε να σηκώσει τη βαριά πέτρα. Ζώστηκε το σπαθί, φόρεσε τα σαντάλια και κίνησε να συναντήσει τον πατέρα του. Στον δρόμο, έμελλε να εξολοθρεύσει όλους όσοι από τους γιους του Ποσειδώνα εξακολουθούσαν να ζουν στην Αττική...

Πέντε ληστές, όλοι τους γιοι του Ποσειδώνα, είχαν πιάσει τα περάσματα από την Επίδαυρο ως τον Κηφισό, στον δρόμο που ενώνει την Τροιζήνα με την Αθήνα. Κι ο Θησέας ήταν, έλεγαν, γιος του Ποσειδώνα αλλά για την γέννησή του είχαν συμπράξει η Αθηνά, ο απόγονος των αυτοχθόνων, Αιγέας, και η Μυκηναία Αίθρα.

Ο πρώτος ληστής, που έλαχε στην πορεία του ήρωα προς το πατρικό παλάτι, ήταν ο Περιφήτης ή Κορυνήτης. Παραφύλαγε έξω από την Επίδαυρο και σκότωνε τους περαστικούς με μια κορύνη, ένα χάλκινο ρόπαλο. Ο Θησέας δε δυσκολεύτηκε να τον σκοτώσει και να πάρει το ρόπαλο που ποτέ από τότε δεν αποχωρίστηκε.

Ο επόμενος ήταν ο Σκίρωνας και πρέπει να είχε το στέκι του στην Κακιά Σκάλα, στις λεγόμενες «Σκιρωνίδες Πέτρες». Έβαζε τα θύματά του να στέκουν πάνω σε ένα βράχο και να του πλένουν τα πόδια. Μόλις τέλειωναν, τους γκρέμιζε στη θάλασσα όπου μια τεράστια χελώνα τους έτρωγε. Ο Θησέας της έστειλε τον ληστή τελευταίο της γεύμα.

Σειρά είχε ο Σίνης ο Πιτυοκάμπης (θα λέγαμε «αυτός που λυγίζει τα πεύκα»): Έδενε τα θύματά του σε ένα λυγισμένο δέντρο, που, μετά, το άφηνε να ισιώσει. Οι δυστυχισμένοι ξεσχίζονταν μέσα σε φριχτούς πόνους, μπροστά στα μάτια της όμορφης κόρης του ληστή, της Περιγούνης. Ο Θησέας τον εξόντωσε με τον ίδιο τρόπο και μετά βάλθηκε να ψάχνει την Περιγούνη που είχε χωθεί τρομαγμένη στο δάσος. Ο Θησέας της φώναζε πως δεν πρόκειται να την πειράξει και η μικρή τελικά φανερώθηκε. Ήταν η πρώτη ερωτική εμπειρία του ήρωα κι από αυτήν έμελλε να γεννηθεί ο Μελάνιππος, περίφημος αθλητής, νικητής στον αγώνα δρόμου ενός σταδίου στα Νέμεα. Αργότερα, της βρήκε σύζυγο τον Δηιονέα, γιο του Εύρυτου, βασιλιά της Οιχαλίας, πόλης κοντά στον θεσσαλικό Πηνειό (βασιλιάς και πόλη αφανίστηκαν από τον Ηρακλή) και την ξεφορτώθηκε.

Μετά από αυτό το μικρό διάλειμμα, ο Θησέας συνέχισε για να συναντηθεί με τον Πολυπήμονα Δαμάστη, πιο γνωστό με το όνομα Προκρούστης. Αυτός άπλωνε τα θύματά του πάνω σ' ένα κρεβάτι κι αν τα πόδια τους περισσεύαν, τα έκοβε. Αν ήταν πιο κοντά από το μήκος του κρεβατιού, τα τραβούσε σπάζοντας τα κόκαλα. Και στις δυο περιπτώσεις, κανένας δεν επιζούσε. Ο Θησέας τον σκότωσε. Προχώρησε ως το λημέρι του Κερκύονα, που προκαλούσε τα θύματά του να παλέψουν και τα σκότωνε. Με τον ήρωα δεν είχε καμιά τύχη. Ο Θησέας τον σκότωσε κι αυτόν.

Ανάμεσα στις περιπέτειες με τους πέντε ληστές - γιους του Ποσειδώνα, ο Θησέας υποχρεώθηκε να αντιμετωπίσει και το φοβερό θηλυκό αγριογούρουνο, τη Φαία, κόρη του Τυφώνα και της Έχιδνας, που κατατρομοκρατούσε την περιοχή γύρω από τη πόλη Κρομμύωνα, στα σύνορα Μεγαρίδας - Κορινθίας. Φυσικά, κι αυτή τη σκότωσε. Ο δημόσιος δρόμος ελευθερώθηκε από όλες τις παγίδες κι ο Θησέας έφτασε επιτέλους στις όχθες του Κηφισού. Εκεί, ζούσαν οι Φυταλίδες, που κύριο έργο είχαν τη λατρεία του Ποσειδώνα. Πέρασαν τον ήρωα από όλες τις πρέπουσες τελετές κάθαρσης για τους φόνους που είχε διαπράξει (σημάδι αναγνώρισης της νέας τάξης πραγμάτων) και τον απέδωσαν άσπιλο να μπει στην Αθήνα...

(τελευταία επεξεργασία, 25 Απριλίου 2021)